

ГЛАВА ВТОРА .

Впра-та ны прави угодні на Христа, а не добри-ти ни дѣла.

Но, като исповѣдаме че Христось е нашъ Спаситель, и че негова-та правда ны промышлява пріятіе при Бога, а не наша-та, нѣкои ще постоянствоватъ да думать, че имаме потрѣба отъ добры-ты дѣла, за да ны направятъ угодні на Христа. Тѣ мыслятъ, че Христось спасава единъ-тъ, а не другія-тъ, зашто-то единъ-тъ е по добръ отъ другія-тъ, и че единъ-тъ е достоинъ за мылость-та му, а другій не.

Но и това е такожде голѣма погрѣшка, както и да подлагаме, че трѣба да спасемъ сами себе-си чрезъ добры-ты си дѣла. Защото ако отъ Христа бы ся спасѣлъ единъ-тъ нежели другій, зашто е по достоинъ, той бы могълъ да има причина да ся хвали: но Писаніе-то говори, че хваляніе-то ся е затворило възг (Рим. 3; 27). Апостоль Павелъ ны учи въ посланія-та си, че първи-ти Христіане преди обрѣщаніе-то камъ Христа, не сж были подобри отъ другы-ты. *Бѣха мрътви въ прегрѣшенія-та, и въ грѣхове-ты, и естественно чада на гнѣвъ-тъ, както и други-ти* (Ефес. 2; 1, 3). *Защото, кое тя прави да имашъ разлика отъ другія-тъ? и какво имашъ, кое-то не си пріелъ?* (1. Кор. 4; 7).

ОБЩАЯ БИБЛИОТЕКА
ИЗДАНИЕ 1902